

DONES DE PESCADORS. *El problema que tenen els pescadors de L'Escala de no poder sortir a pescar alguns dies determinats de la setmana, comptant que hi ha molts dies de mal temps, ha motivat que un grup de dones d'aquests pescadors, després d'un acte de força unitari per part dels seus homes, volessin manifestar la seva opinió pel que fa a la pesca i a la seva problemàtica.*

L'Escalenc.— Ens podríeu dir qui sou i quin tipus de pesca fan els vostres homes?

— Núria Sureda i Barretina, sóc la dona d'En Jaume Guri que li diuen el «Negre» i la barca que és una «teranyina» es diu «Angelina». El meu home n'és el patró.

— Joina Oliveras i Portell, sóc la dona d'En Lau Llop, la barca s'anomena «Maria», és una teranyina.

— Maria Garriga, sóc la dona d'En Joaquim i la filla del «Freu», la barca es diu «Mani», és una barca de tresmall, d'armalladares.

— Maria Rosa Vilabrú i Ballester, sóc la dona d'En Sidro Pagès i la barca es diu «Somni» és de tresmall.

— Rosa Ana Mancilla González, sóc la dona d'En Francesc Oliveras, de Can Tero, i la barca que es diu «Tero» es també armalladaire, de tresmall.

L'Esc.— Què ha fet que us hàgiu agrupat i hàgiu decidit manifestar les vostres necessitats a L'Escalenc?

Resposta.— Nosaltres vàrem començar perquè sentíem a dir: «Entre la tramuntana i les festes que ens obliguen a respectar, poques calades podem fer». Els divendres i els dissabtes no podem sortir a la mar. El divendres s'ha de portar la xarxa en terra i el diumenge al matí la poden tornar a calar per anar-hi el dilluns a llevar. Així que ens vam reunir i vam dir: «Això no pot pas ser». Ja sabíem el que els homes havien fet i feien per mirar de sortir-se'n, però com que ningú no ens feia cap cas vam mirar de veure si nosaltres podíem fer alguna cosa. Homes i dones tots junts.

L'Esc.— A qui heu adreçat les vostres queixes?

Resp.— Segons tenim entès, són aigües que pertanyen a la Generalitat o sigui que ha de ser la Generalitat que ens ha de solucionar els nostres problemes.

L'Esc.— Quina problemàtica és aquesta?

Resp.— La llei diu que els divendres i els dissabtes no es pot anar en mar i les vigílies de festa tampoc, o sigui que si ens trobem que tota la setmana fa mal temps encara que el divendres i el dissabte faci bo (l'any 1.986 va passar) quedem que no podem anar en mar en tota la setmana. La nostra és una zona peculiar, els altres pobles no se'n senten perquè nosaltres som de cara a tramuntana i ells no, per tant ells poden sortir més sovint. Abans, fora del nostre poble, ningú no ens recolzava per res... Vam demanar ajuda a Roses però, és clar, a ells la tramuntana no els perjudica, ha de fer molt i molt de mal temps perquè ells no puguin sortir en mar.

L'Esc.— Aquesta pressió com l'heu fet?

Resp.— Ens vam reunir i vam pensar telefonar a la Generalitat per veure si solucionàvem alguna cosa, ens va atendre una secretària que ens va dir que el

Conseller de Pesca no s'hi podia posar i que ja ens trucaria. Encara l'esperem... és a dir que no s'interessen per res... Bé, primer se tot però vam demanar una reunió aquí al poble, vam haver de recollir firmes per poder-la fer i la vam fer fa uns tres mesos. S'ha de dir que a la reunió hi van venir molts pocs homes. I això que se sàpiga...! érem el President, el Vice-president, les dones que som aquí i moltes altres i els nostres homes. Vam decidir fer-ho saber a la Generalitat que és qui ho ha de solucionar i veure què ens deien. Però com que no hi trobem resposta i tampoc no ens hem vist obligats a fer més pressió.

L'Esc.— Aquesta llei afecta per igual a totes les embarcacions?

Resp.— Això és important que quedi clar perquè es consideren totes les embarcacions igual i no es pot considerar ni aplicar la mateixa llei a unes barques que a altres, perquè les «vaques» que són barques grosses, poden sortir sempre, ha de fer molt i molt de mal temps perquè no puguin sortir i en canvi les nostres embarcacions només que faci una mica de mal temps ja no ho poden fer.

L'Esc.— Què creieu que hauria de tenir en consideració aquesta llei?

Resp.— El que hauria de contemplar són les calades que es fan durant l'any, que són mínimes. I cal tenir en compte que moltes vegades es va en mar i no s'agafa res. Si cada calada que hi fas poguessis fer diners sí que resultaria!

L'Esc.— Vosaltres treballeu en alguna altra activitat que no estigui relacionada amb la pesca?

Resp.— Aquest és un altre problema, ja que les dones dels pescadors no podem treballar en una altra cosa; ens cal estar sempre pendents de les xerxes i si treballes en una altra cosa no pots pas deixar la feina quan et diuen: «Has de venir al port», llavors cal deixar-ho tot, i cap al port a remendar o treure porqueria, perquè els que van al tresmall, si agafen porqueria i

